

**“मीठे बच्चे- भारतवर्ष जुन धनवान थियो, त्यही अहिले गरिब बनेको छ, बाबाले नै यस गरिब भारतवर्षलाई फेरि धनवान बनाउनुहुन्छ।”**

**प्रश्न:-** तिमी गोप-गोपिनीहरूमा सबैभन्दा भाग्यशाली को हो र कसरी?

**उत्तर:-** सबैभन्दा भाग्यशाली उनै हुन्, जसले ईश्वरीय ज्ञान डान्स गर्छन्। उनै फेरि सत्ययुगमा गएर राजकुमार-राजकुमारीको साथमा डान्स गर्छन्। यस्ता भाग्यशाली बच्चाहरू अहिले बाबामा पूरा-पूरा बलि चढ्छन्। भन्छन्- बाबा म हजुरको हुँ, मेरो केही पनि छैन। हजुरले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, त्यसैले म किन बलिहार नजाऊँ!

**ओम् शान्ति।** बाबा बच्चाहरूलाई धैर्य दिइरहनु भएको छ- हे प्यारा बच्चाहरू, कुनचाहिँ बच्चाहरू? जो देवताहरूका पुजारी छन्। उनीहरूले मान्छन् हाम्रो इष्टदेव महान् देवताहरू थिए। क्रिश्चियनले क्राइस्टको पूजा गर्छन्। बौद्धीले बुद्धको पूजा गर्छन्। जैनले महावीरको पूजा गर्छन्। हरेकले आ-आफ्नो धर्मको ठूलोलाई पूजा गर्छन् अथवा याद गर्छन्। देवी-देवताहरूको मन्दिर छन्। त्यसमा शिवको मन्दिर पनि आउँछ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर आकारी हुन् र लक्ष्मी-नारायण, सीता-राम, जगत् अम्बा, जगत् पिता हुन् साकार। यी कुरालाई दुनियाँले जान्दैनन्। त्यसैले जो देवताहरूका पुजारी छन्, उनको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- धैर्य धारण गर, अहिले स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ। भारतवर्ष स्वर्ग थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्यलाई स्वर्ग भनिन्छ। लक्ष्मी-नारायणको राज्य भएको ५ हजार वर्ष भयो। सीता-रामको लागि भनिन्छ ३७५० वर्ष भयो। यो तिमी ब्रह्मा मुख वंशी ब्राह्मण कुल भूषणले नै जान्दछौ। दुनियाँमा सबै अन्धकारमा हुनाले बुद्धिहीन छन्। उनलाई बुझाउनु छ- हाम्रो एक हुनुहुन्छ लौकिक बाबा, अर्को हुनुहुन्छ पारलौकिक बाबा। उहाँ हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँको रचयिता। पिताले नयाँ घर बनाउँछन् नि। बेहदका बाबाले नयाँ सृष्टि बनाउनुहुन्छ। अहिले सबै धर्मभ्रष्ट बनेका छन्। देवताहरूको महिमा गाउँछन्- सर्वगुण सम्पन्न... यो महिमा अरू कुनै धर्मवालाको होइन। कुनै पनि धर्मकाहरूले आफ्नो इष्ट देवको यस्तो महिमा गाउँदैनन्। देवताहरूका भक्त भेटिन्छन् नै लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा। श्रीकृष्णको भगत कृष्णको मन्दिरमा भेटिन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- लक्ष्मी-नारायण सत्ययुगमा विश्वको मालिक थिए। मतलब तिमीहरू सत्ययुगको मालिक थियौ। पहिला धेरै धनवान मालामाल थियौ। जब आदि सनातन देवी- देवता धर्म थियो। यो हो भारतको प्राचीन सहज राजयोग र सहज ज्ञान। देवी-देवता धर्म हो पुरानो। तर मनुष्यले बिर्सिएका छन्- देवी-देवता धर्मको स्थापना कसले गर्‍यो? बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमी हौ संगमयुगी ब्राह्मण। ती कलियुगी ब्राह्मणले पनि भन्छन्- हामी प्रजापिता ब्रह्मावंशी हौं। तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन- ब्रह्मा कहिले आएका थिए। तिमी अहिले यथार्थमा छौ। तिमीलाई थाहा छ- लक्ष्मी-नारायणले यहाँ नै राज्य गरेर गएका हुन्। उनीहरू भन्दा उच्च मनुष्य कोही छँदै छैन। मनुष्यहरूलाई यो थाहा नै छैन- सत्ययुग गएको कति वर्ष भयो! उनले त सत्ययुगको आयु कति अरब भनिदिन्छन्। शास्त्र बनाउनेले आफ्नो मत मिसाइदिएका

छन्। अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— जो वास्तविक देवी-देवता धर्मको थिए, उनै धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा यहाँ आउँछन् अवश्य। यो वर्ण हो नै देवी-देवता धर्महरूको लागि। पछि आउने अरू धर्मको होइन। तिमी अहिले ब्रह्मावंशी ब्राह्मण बनेका छौ। तिमी पुजारीबाट पूज्य बनिरहेका छौ। तिमी माताहरूलाई भारत माता शक्ति अवतार भनिन्छ। जगत् अम्बाको पनि पुनः अवतरण भनिन्छ। शिवबाबाले यस संगमयुगमा अवतार लिनु भएको छ। तिमीलाई आफ्नो बच्चा बनाउनु भएको छ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— परमपिता परमात्मा जो सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ ब्रह्माण्डको मालिक। उहाँलाई सृष्टिको मालिक भन्न सकिँदैन। हुन त पिता हुनुहुन्छ तर मालिक भन्नुहुन्न। यो पनि गहन कुरा हो। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ भने रचनाको मालिक हुनु पर्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— मैले जुन स्वर्ग स्थापना गर्छु, त्यसको मालिक बन्दिनँ। मालिक तिमी बच्चाहरूलाई बनाउँछु। दुनियाँमा सबैले भन्छन्— भगवान् सृष्टिको मालिक हुनुहुन्छ, तर उहाँ मालिक हुनुहुन्छ रचनको लागि। बाँकी स्वर्गको मालिक त तिमीहरूलाई नै बनाउनुहुन्छ। बाबाको काम हो बच्चाहरूलाई शिरमा चढाउनु। पिता सेवाधारी हुन्छन् नि। बच्चाहरूलाई सबैथोक दिएर जान्छन्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— तिमीलाई लायक बनाएर नयाँ सृष्टि रचेर त्यसको मालिक बनाएर म रिटायर हुन्छु। तिमी ब्रह्माण्डको पनि मालिक कहलाउँछौ किनकि तिमी ब्रह्माण्डको मालिकका बच्चाहरू हौ। तिमी पनि ब्रह्म महतत्त्वमा गएपछि ब्रह्माण्डको मालिक कहलाउँछौ। वहाँ हुन त तिमी आत्माहरू चैतन्य हुन्छौ तर अंगहरू हुँदैनन्। जब परमधाममा हुन्छौ, त्यतिखेर ब्रह्माण्डको मालिक हुन्छौ। फेरि तिमी सृष्टिको मालिक बन्छौ। फेरि तिमीले राज्य-भाग्य गुमाउनु पर्छ। यो ज्ञान न देवताहरूलाई, न शूद्रलाई हुन सक्छ। यो ज्ञान केवल तिमी ब्राह्मणलाई छ। बाबा कति गहन कुरा सम्झाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी नै हीरो पार्ट छ। जगत अम्बा ज्ञान ज्ञानेश्वरी हुन्। फेरि राज-राजेश्वरी बन्छिन्, तत्त्वम्। यस्तो होइन केवल २-४ जनाको नै पार्ट छ। सृष्टिको राज्य लिनु र गुमाउनु— यो यहाँको खेल हो। यहाँ नै सृष्टिको मालिक थिए, आज कंगाल बनेका छन्। अपवित्र राजाहरूको पनि राज्य छैन, पंचायती राज्य छ। भनिन्छ— रिलीजन इज माइट, सर्वशक्तिमान् बाबा बसेर देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। कति माइट दिनुहुन्छ, जसबाट हामी सृष्टिको मालिक बन्छौं। यहाँ त अनेक धर्म छन्। गुजरातमा रहनेले भन्छन् हामी गुजराती हौं। सत्ययुगमा एकै धर्म थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई फेरि गीताको ज्ञान सुनाउँछु। जबसम्म जिउँछौ, तबसम्म ज्ञान अमृत पिउँछौ। अनेक जन्मको बोझ छ, त्यो उतार्नु छ। उनीहरूले त युद्धको मैदान देखाएर कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। भगवान् भन्नुहुन्छ— तिमी रथमा प्रवेश गरेर मायामाथि विजयी बनाउनको लागि युद्धको मैदानमा खडा गर्छु। साथ-साथ बच्चाहरूलाई पनि खडा गर्छु। तिमीलाई थाहा छ— माया जित बन्नाले स्वर्गको मालिक बन्छौं। उनीहरूले फेरि सिपाहीलाई भन्छन्, कति रात-दिनको फरक छ। तिमीले मन्दिरहरूमा गएर सेवा गर्नु पर्छ। उनीहरूलाई बताऊ— यी लक्ष्मी-नारायण नै विश्वको मालिक थिए। फेरि यस्तो स्लोगन बनाऊ— हामी नै स्वर्गको मालिक थियौं। अहिले सम्पत्ति गुमाएका छौं। शास्त्रहरूमा कृष्ण र महाभारत लडाईं देखाइदिएका छन्। भक्तिमा भगवान् सँग मिल्नको लागि साधना गर्छन्।

पुकार्छन्- आएर माया रावणबाट मुक्त गर्नुहोस्। कति हाहाकार मच्चिएको छ। लडाईं भयो भने त अन्न, कपडा, केही पनि मिल्दैन। बम्बईलाई क्वीन अफ इण्डिया भन्छन् किनकि उनीहरूलाई स्वर्गको सुखको बारेमा थाहा छैन। हामीलाई थाहा छ, त्यसैले हामी भित्र डान्स गरिरहन्छौं। ज्ञानलाई सद्गति भनिन्छ। ज्ञान कुनचाहिँ? सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको। तिमीले अब बुद्धिद्वारा काम लेऊ- हामीले कसरी सबैलाई सम्झाउने। देवताहरू जो पावन थिए, उनै अहिले पतित बनेका छन्, उनीहरूलाई खोज्नु पर्छ। उनीहरू मन्दिरहरूमा छिट्टै भेटिन्छन् र उनीहरू पनि खुशी हुन्छन्। जगत अम्बाको मन्दिर तल छ, वास्तवमा दुवैको एकै ठाउँमा हुनु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ- ब्रह्माकी छोरी नम्बरवन राजकुमारी बन्दिन्। तिमीले जगत अम्बाको ८४ जन्मको जीवनी बताउन सक्छौ। तिमीले शिवबाबाको जीवनीलाई पनि जानेका छौ। यस्तो होइन उहाँ दुंगा-माटोमा हुनुहुन्छ। पहिले हामीले पनि यस्तै सम्झेका थियौं। यो पनि अहिले भन्छन्। पहिले त आफूलाई धेरै उच्च सम्झन्थे। सबैभन्दा उच्च जुहारतको धन्धा हो, त्यो भन्दा उच्च यो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको धन्धा हो। तिमीले ९ रत्नको औंठी पनि लगाउँछौ। त्यो पनि यसैको तुलनामा हो। पहिला त केही थाहा थिएन।

आज मुख्य कुरा सम्झाएँ- ब्रह्माण्डको मालिक सृष्टिको रचयिता परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँले राज्य गर्नुहुन्छ। राज्य हामी बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ। हामीले नै राज्य लिन्छौं र गुमाउँछौं। यो पनि त थाहा हुनु पर्छ नि। गुमाएको राज्यमा कति जन्म लिन्छौं? फेरि आफ्नो राज्यमा कति जन्म लिन्छौं? बाँकी के चाहियो? मनुष्य त देह अभिमानी भएकाले उल्टो लट्किएका छन्। तिमी अहिले सुल्टो भएका छौ। मनुष्य मरेपछि उनको मुख फर्काइदिन्छन्। अहिले हाम्रो मुख छ परमधामतिर। हामी यो शरीर छोडेर सीधा जान्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। मलाई याद गर्नाले तिमी मेरो पासमा आउँछौ। यहाँ बेहदमा क्लास राम्रो हुन्छ। भित्र सानो कोठामा बाबालाई गर्भजेल जस्तो महसुस हुन्छ। बेहदका बाबालाई बेहद चाहिन्छ। यति ठूलो बेहदको मालिक यस हद (शरीर)मा आएर बस्नुहुन्छ, तिमी सेवा गर्न। उहाँलाई आउनु नै छ पतित शरीर, पतित दुनियाँमा। भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूलाई पतितबाट पावन बनाएर, स्वर्गको मालिक बनाएर फेरि म गइहाल्छु। अब उथल-पुथल हुन्छ। त्यसैले कति जो कच्चा छन्, उनको त देखेर नै प्राण निस्कन्छ। कोही मरेको देखेर पनि कैयौँलाई ठूलो आघात हुन्छ र मर्छन्। तिमी त धेरै मजबुत हुनु पर्छ। गायन पनि छ- मिरूआको मृत्यु, मलूको शिकार। स्वर्गको लायक त अहिले हामी बनिरहेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- यस लडाईंद्वारा नै गेट खुल्छ। अब फर्केर वापिस जान्छौं, खेल पूरा भयो। बाबा हुनुहुन्छ रूहानी गाइड, रूहानी धाममा लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले अहिले बाबालाई याद गर्नु भन्ने अन्त मती सो गति हुन्छ। कुनै-कुनैको त यहाँ धेरै कम जन्म हुन्छ। गर्भमा धेरै सजाय खान्छन्। बाहिर आयो बच्चा मर्नो, फेरि अर्को हिसाब-किताब भोग्न जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू! यी ज्ञान रत्नहरूलाई बुद्धिमा धारण गर। मन्दिरहरूमा गएर सेवा गर, यसलाई मेहनत भनिन्छ। नडराऊ। जो आफ्नो धर्मको छ, उसलाई तीर लाग्छ। संन्यासीहरूको पासमा गएर हेर्नु पर्छ। (बिच्छीको डसाइ) हेर पत्थर छ भने डस्दैन। ट्राई गर्नु पर्छ। कोसिस गर्दै-गर्दै सफल हुँदै जान्छौ। अहिले अझै त्यो ज्ञान

र योगको तागत आएको छैन। त्यसैले अहिले संन्यासी, राजा आदिलाई कहाँ सम्झाएका छौ र। जनक, परिच्छित, संन्यासी आदि सबै अन्तिममा नै आउँछन्। उनलाई ज्ञान दियो भने फेरि प्रभाव निस्कँदै जान्छ। फेरि त्यतिबेला तिमीले भन्छौ— टू लेट। बाबा आउनु भएको थियो झोली भर्न, तर तपाईं आउनु भएन। सदैव विचार गर— कसरी सेवा गर्नु पर्छ। निमन्त्रण छपाऊ। आइडिया निकाल। सेवा पनि ड्रामा अनुसार नै हुन्छ। हामी साक्षी भएर हेछौं। भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति, गोप गोपिनीहरूप्रति। गोपी बल्लभ भगवान् हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बाबा। गोप गोपीनीहरू सबै त यहाँ नै हुन्छन्। सत्ययुगमा कहाँ हुन्छन् र। यो हो गड्डी ज्ञानको डान्स। फेरि वहाँ गएर राजकुमार राजकुमारीको साथमा डान्स गर्नेछौ। तिमी बच्चाहरू धेरै भाग्यशाली छौ, केवल बलिहार जाऊ। बाबा म हजुरको हुँ, किन बलिहार नजाऊँ। हजुरले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। धेरै बेजोडको कमाई छ। बाँकी सबै त कब्रदाखिल हुनु छ। कब्रिस्तान फेरि परिस्तान हुन्छ। दिल्ली परिस्तान थियो, परीहरूको स्थान थियो। देवी-देवताहरूलाई परिस्तानका परीहरू भनिन्छ। अहिले कब्रिस्तान छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

### धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा यस नशामा रहनु छ— हामी ब्रह्माण्ड र विश्वको मालिक बनिरहेका छौं। हामी ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छौं।
- २) आफ्नो अवस्था मजबुत बनाउनु छ। मृत्यु सँग पनि डराउनु छैन। बाबाको यादमा रहनु छ। धारणा गरेर अरूको सेवा गर्नु छ।

### वरदानः— दुःखलाई सुख, ग्लानिलाई प्रशंसामा परिवर्तन गर्ने पुण्य आत्मा भव

पुण्य आत्मा उही हो, जो कहिल्यै कसैलाई न दुःख दिन्छ र न दुःख लिन्छ। तर दुःखलाई पनि सुखको रूपमा स्वीकार गर्छ। ग्लानिलाई प्रशंसा सम्झियोस्, तब भनिन्छ पुण्य आत्मा। यो पाठ सदा पक्का रहोस्— गाली दिने र दुःख दिने आत्मालाई पनि आफ्नो दयालु स्वरूपद्वारा, रहमको दृष्टिद्वारा देख्नु छ। ग्लानिको दृष्टिले होइन। उसले गाली देओस् तर तिमीले फूल चढाऊ, तब भनिन्छ पुण्य आत्मा।

स्लोगनः— बापदादालाई नयनमा राख्नेवाला नै जहानको नूर, बापदादाको साक्षात्कार गराउने श्रेष्ठ आत्मा हो।